

Skaten in de oude velodroom

Participatie met spin-off

In de vervallen velodroom van Oostende kwam jeugd van allerlei pluimage samen. In plaats van parkeergelegenheid wilden ze er skategelegenheid. In samenspraak met het bestuur is daar uiteindelijk vorig jaar ruimte voor gekomen. Nu willen ze een mandaat van het lokale bestuur om zelf zorg te dragen voor hun terrein.

TEKST VICKY PETTENS BEELD OOSTENDE

De tekeningen waren klaar, de dromen concreet, het bestuur volgde nog steeds... en dan volgde de onvoorstelbaar moeizame administratieve weg die jaren aangesleept heeft.

An de rand van het stadscentrum van Oostende lag een vervallen wielersbaan, de Velodroom. Geleidelijk was het een beetje een plek geworden waar jongeren van verschillende pluimage elkaar vonden. Het bijzondere was dat al die jongeren in een standaard maatschappelijk gegeven niet onmiddellijk op dezelfde plaats hun ding doen: skaters haalden hun trucs uit op eigen gemaakte skaterampen, kinderen en jongeren van de jeugdvereniging hadden hun lokaal aan de rand van de wielersbaan, graffiti-spueters waren er actief, de Pakistaanse gemeenschap (jongeren en volwassenen) speelden er cricket en verenigingen zoals die van de motards of de jeugdraad gaven er geregeld een optreden, festival of feest. Grappig soms: de jongeren van de scouts brachten cake mee die mams gebakken had, de Pakistaanse gemeenschap vulde aan met haar thee. Een tamelijk unieke situatie.

Toen dreigde deze bijzondere plek in een parkeerterrein te veranderen. De plannen waren nog niet concreet maar het zoemde al heel luid. De jongeren hebben massa's handtekeningen verzameld en aan het stadsbestuur overhandigd. Hun vraag gesteund door de jeugdraad was duidelijk: de velodroom moet blijven! Geen idee of de dikke map handtekeningen de doorslag gegeven heeft of niet, maar de velodroom bleef.

Verbetersuggesties

In de schoot van de jeugdraad werd er daarna een werkgroepje opgericht. Dat deed verbetersuggesties. De dienst Jeugd pikte die op en plots werd het een bestuursdocument. Kreeg de dienst Jeugd groen licht om de velodroom gefaseerd onder handen te nemen? Het antwoord →

→ was volmondig ja. Er werd zelfs een heus studie bureau in de arm genomen. Maar wie weet beter dan de jongeren zelf wat zij willen? De dienst Jeugd zette de verschillende groepen gebruikers samen: een grasplein, een lekker zonnetje, wat flessen frisdrank en... heel veel toffe ideeën van de gasten zelf. Hoe zotter hoe liever, waarom niet? Al snel werd wel duidelijk dat er in de eerste plaats keuzes gemaakt moesten worden. Niet zozeer over wat wel of wat niet, maar eerder over wat eerst en wat later. Uiteindelijk viel de keuze op een betonnen skatebowl. Maar dan een die én voor skaters én voor longboarders én voor bmx-riders kan dienen. In België

en longboarders nodig. Dit verliep op een verrassend volwassen manier tussen de groepen onderling.

Jaren slepen aan

De tekeningen waren klaar, de dromen concreet, het bestuur bleef pal achter het idee staan... en dan volgde de onvoorstelbaar moeizame administratieve weg die jaren aangesleept heeft. Ramingen te laag, offertes te hoog, geen toewijzing mogelijk, opnieuw proberen, zelfde scenario... totdat het concept echt wel onbetaalbaar leek en het in laatste instantie nog aangepast moest worden. Ten slotte lukte het met een Europese aanbestedingsronde dan opeens toch!

hoogte gebracht dat de werkzaamheden gestart waren en ook daarna konden ze zo mee volgen hoe alles verliep. Ook via pers, de website van de dienst jeugd, facebook... kreeg iedereen te zien hoe een droom gebetonneerd werd. Het nieuws verspreidde zich als een skatend vuurtje! Veel jongeren installeerden zich geregeld in de buurt van de werf om alles in het oog te houden. De betonspuiters van Concrete Dreams en de jeugdambtenaar bleven in nauw contact met de skaters die op de werf zelf tijdens de uitvoering mee enkele bijstellingen konden bepalen. Het was op den duur zelfs een hele klus om de gretige skaters van het nog te natte beton te houden; ze klauterden over de werfsluizingen om de bowl in uitvoering al te testen... Ook toen bleken de contacten met de sleutelfiguren uit het wereldje bijzonder nuttig en nodig.

“**Eerlijke, duidelijke, consequente en continue communicatie tijdens het hele proces, een mandaat om dit te doen vanuit het bestuur en een band van vertrouwen en respect met je doelgroep zijn écht sleutelbegrippen.**

waren er zo nog geen bowls en dus nam het diensthoofd van de jeugddienst met een landschapsarchitect van de toenmalige groendienst een minibusje om zelf met de skaters in Nederland en Duitsland verschillende skatebowls te testen. Met heel veel respect voor elkaar vonden de mensen van het stadsbestuur en de skaters elkaar, ze begonnen elkaars taal te begrijpen... en een klein beetje te spreken ook (en dat is tamelijk letterlijk te interpreteren). Het studie bureau Technum had snel door dat dit héél specifieke materie was en schakelde zelf zijn Nederlandse collega's van Carve in die al ervaring hadden met dergelijke projecten. Na een korte aftastende fase was er genoeg vertrouwen om effectief te tekenen. Zo kregen de *lines* en *curves* vorm. Maar niet alleen de vorm telde, ook de uitvoering: kiezen we voor prefab beton of ter plaatse gestort beton? De skaters hadden ze beide uitgetest en dus was de keuze snel gemaakt: ter plaatse gestort beton wilden ze... en dat zou er komen ook. In de conceptfase moesten de verschillende groepen elkaar ook vinden: er waren compromissen tussen skaters

Veel jongeren verloren stilaan hun geloof in project. Het was wel opgenomen in het bestuursakkoord – een sterk politiek document – en het diensthoofd Jeugd bleef per mail persoonlijk alle betrokken jongeren op de hoogte houden van de evolutie van het dossier. Maar een paar jaar is een héél lange tijd voor tieners: wie veertien jaar is, wordt zo meteen achttien. Ook de schepen voor Jeugd en de burgemeester hebben de jongeren op een bepaald moment verzekerd dat het er zou komen.

En dan... kon de Europese aanbesteding gekoppeld worden aan het stadsbudget en voor net geen miljoen euro kon het project 'besteld' worden. De werf was ingenieurs-technisch niet van de poes. Twee studie bureaus, drie aannemersfirma's (de één in onderaanneming van de ander) en een (jeugd!)ambtenaar om alles te coördineren... Een leerrijke en boeiende tijd, dat wel. In het najaar 2009 werden de funderingen gegoten, een spannende onderneming in zo'n oude wielersbaan. In het voorjaar 2010 kreeg de bowl zijn definitieve vorm. Via de vertrouwde e-mail werden de jongeren als eersten op de

In juni 2010 was het dan eindelijk zo ver! Al bij al zes jaar volharden, positief blijven, erin blijven geloven en iedereen warm houden dat het er zou komen. Nu moest de officiële opening van de Velodroom een feest worden! Het werd meteen opgenomen in het cultuurjaar 2010. Ook hier werd de opening met een gigantisch festival vorm gegeven door de jongeren zelf: het jeugdhuis OHK bemandede de bar, de jongerenvereniging Bobby in a Volvo werkte een volledig muziekprogramma en een dj-setting uit, de skaters zorgden zelf voor demo-vedetten, ontwierpen een eigen T-shirt... Een fantastisch weertje overgoot alles met een heerlijk relaxte sfeer. Buitengewoon goed geslaagd!

Communicatielijf blijft open

Al snel bleek dat de bowl meer geworden was dan louter een skateplaats. Het is een jongeren(hang)plek geworden, met jongeren die er komen kijken, chillen of zelfs een barbecue in elkaar flansen. Natuurlijk blijft het ook de voortuin van de scouts. Die hebben met de skaters afspraken gemaakt over het gebruik van hun sanitair en EHBO-materiaal. In september sloeg het muziekfestival VeloRock er opnieuw zijn tenten op. Maar... het verhaal bleek nog niet af. De

communicatielijns was gecreëerd en veel jongeren wilden nog wel wat gerealiseerd zien. Ze zaten met vragen over afval, verlichting, bladblazers en toiletten. En op een dag vond er zelfs een skater zijn weg in het labirint van het stadhuis met een heel concreet voorstel: als er nu eens een kerngroepje de go-between zou zijn tussen de skaters en het stadsbestuur? Prima idee! Onmiddellijk aanvaard! Het avontuur kent dus een vervolg: de kerngroep pikt signalen en wensen op van de skaters en vertaalt die naar de dienst Jeugd. Zo hebben ze zelf al een infobord uitgetekend met zelf opgestelde spelregels, de technische dienst heeft het bord dan effectief gemaakt; ze steken af en toe een feestje of een skatecontest in elkaar (alleen of in samenwerking met de dienst Jeugd), de skaters ruimen zelf heel veel afval op (zij vragen vuilniszakken en een bladblazer en doen de klus gewoon zelf).

Er zijn ook ideeën om een soort digitaal forum te creëren waar zij zelf de moderator van zullen zijn. Met andere woorden: ze hebben een soort 'mandaat' van de Stad.

En het gaat nog verder: samen met de kerngroep en inmiddels ook de directie Openbaar Domein zullen we een groter overleg opzetten om er de hele groep weer bij te halen, dus ook de scouts, de graffiteurs en de andere skaters. Eandis werd al aangesproken om de verlichting uit te tekenen, een studiebureau is aangesteld om mee te denken over de verdere herinrichting met een barbecue, een vuurplaats en vaste vuilniscontainers. Er wordt over een luifel gedroomd.

We zien wel hoe ver het loopt en wie klaar is om wat op te nemen, maar misschien kunnen zij straks de beheerder zijn van hun eigen project. Noem het een spin-off van een participatieproject.

Dit verhaal toont duidelijk aan waartoe participatie in staat is. Het is wel belangrijk de spelregels in de gaten te houden: eerlijke, duidelijke, consequente en continue communicatie tijdens het hele proces, een mandaat om dit te doen vanuit het bestuur en een band van vertrouwen en respect met je doelgroep zijn écht sleutelbegrippen. Het is een niet te onderschatten tijdsinvestering (en dan nog dikwijls op momenten buiten de kantooruren) maar het is het dubbel en dik waard, enerzijds inhoudelijk omdat het resultaat gewoon beter en degelijker is en anderzijds omdat het draagvlak voor een project er enorm door vergroot wordt, en dat niet alleen bij de doelgroep. ■

Vicky Pettens is directeur Kinderopvang, Jeugd, Onderwijs en Sport van de stad Oostende